

Svartsjukans demon

Birger Sjöberg

Solo

1 "Säg, var - för mum-lar du stän-digt och suc-kar du så e - län-digt?" Åh,
2 "Så hemskt du bör-jar att skäm-ta! Jag får visst min sys-ter häm-ta..." Åh,
3 "Jag tryc-ker fing-ret i ö - rat, så jag ej me-ra kan hö - ra't!" För
4 "Och det - ta blott för att kap-pan han häk-ta - de på sig i trap-pan!" Jag

Right Hand *mp*

Left Hand *mp* ♩=80

6

in-ge-ning för frö - ken att ta - ga sig il - la vid! Hon sä - kert gla - da - re säll - skap får om
kal - la det ej hemskt, vad jag ta - la - de stil - la nyss. En kvin-na trös-tan - de gå - van får i
all den del! Men läm - na den rin - ga - ste sprin - ga kvar, så hon får lyss till det gla - da sus, som
ej så no - ga kän - ne - er allt, vad han gjort och gör, men gra - tu - le - rar min frö - ken till en

12

nå - gon li - ten tid, och me - ra e - le - gans vid sin si - da! Ha - ha! Jag
form ut - av en kyss. En gent - le - man nog går - na sig lå - nar. Ha - ha! Jag
gra - vens tår - pil har. Ej kär - lek nämns på ste - nen med bår - den. Ha - ha! Ty
ståt - lig "mus - ke - tör"! Jag hen - ne ser i brud - slö - jan skri - da. Ha - ha! Jag

18

skrat - tar så sar - do - niskt åt Fri - da. Ha - ha! Men kun - de jag en lätt - nad åt hen - ne be -
skrat - tar så sar - do - niskt och hå - nar. Ha - ha! Men me - dan ho - pen ro - par för - vir - rad och
"sån - gar - brö - der upp - res - te vår - den". Ha - ha! Det är en plats, så stil - la, där blän - kan - de
skrat - tar så sar - do - niskt åt Fri - da. Ha - ha! Åh, gråt ej... Kan jag Fri - da en gläd - je be -

25

- re - da, jag gär - na gick och grum - la - de vår lil - la kla - ra vik. Det bubb - la - de ett drag - gar, och sni - pors rän - der virv - la ut - i vat - ten - bry - net grå, en kvin - na näm - ner grön - skan hörs rass - la kallt i hös - te - tid, när bla - det brand - gult far. Den lil - la fin - ken - re - da, jag gär - na räk - ker han - den till för - so - ning än en gång... Jag fyl - ler hen - nes

31

ö - gon - blick, snart blev det lugn och re - da bland vå - gor - na, som fra - sa - de en sak - ta grav - mu - in - ga namn! får kän - na ån - gers tag - gar, men blott en stund, ty u - tan - för en gent - le - man ses o - van - för har län - ge närt en öns - kan att svin - ga sig till Ni - lens land, där han en älsk - ling blå - a vas med ros - tigt grön re - se - da, jag lyss till "Ro - sens doft" i kväll vid vand - ring, ljuv och

37

- sik. Ej böl - jan mer sig väl - dig bröt. En halm - hatt på det blan - ka flöt. På stran - dens sten gå. Men när min han, så blek, är fast i sä - vens rot en ro - sen - kvast får kvin - nans hand! har, men kvitt - rar: "Jag vill bo hos dig en li - ten tid. Så bit - ter - lig du grovs i mull. lång. Glöm Dö - dens allt - för hem - ska bild, jag må - la - de av vre - de vild! Göm pär - lor små!

43

ett li - tet brev man hit - ta se'n när någ - ra da - gar fa - rit: "Hav tack för vad som Hon gri - per den vid rod - nads brand. Kring mig, som ej kan tän - ka, små gla - da lö - jor I mull, i mull för kär - leks skull... Men sov i jor - den ba - ra, nu fin - nes in - gen De tril - la tätt ur skri - nen blå... Ah, de så sal - ta sma - ka... Jag tag - er allt till-

49

(4)
"va - rit!"
blän - ka.
fa - ra!"
- ba - ka!